

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**ПРЕЗИДЕНТ****УКАЗ****№ 198**
.....

На основание чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

ВРЪЩАМ за ново обсъждане в Народното събрание Закона за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, приет от 44-то Народно събрание на 27 септември 2017 г.

Издаден в София на 06 октомври 2017 г.

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА: /п/ Румен Радев

Вярно с оригинала,
ДИРЕКЦИЯ "ПРАВНИ ДЕЙНОСТИ"
ГЛАВЕН ЮРИСКОНСУЛТ

(Любомир Димов)

718383

Република България
Държавен печат

№ 01-88 / 09.10.2017

МОТИВИ

за връщане за ново обсъждане в Народното събрание на разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, приет от 44-то Народното събрание на 27 септември 2017 г.

С § 1 се изменя чл. 79 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и се въвеждат нови, завишени и кумулативно приложими изисквания за заемане на длъжността „постоянен секретар на отбраната“ като най-висш държавен служител в Министерството на отбраната. Считам, че новата редакция няма да постигне сочените от вносителя цели, а именно преодоляване на съществуващи неясноти и непълноти в действащата законова уредба, защото създава условия за дискриминация спрямо редица категории лица. Нещо повече, новите изисквания не са гаранция за по-висок професионализъм.

С § 3 от приетия закон се предвижда удостоените с висше военно звание офицери да се представят в Комисията по отбрана на Народното събрание от министъра на отбраната или определен от него заместник-министър. По този начин законодателят създава нова фаза в процедурата за удостояване с висши военни звания, която се развива пред помощен орган на Народното събрание с участието на министъра на отбраната или определен от него заместник-министър. Това не намира опора в Конституцията и нарушава баланса между органите за ръководство на отбраната. Съгласно чл. 100, ал. 2 от Основния закон удостояването с висши военни звания е правомощие на президента, упражнявано по предложение на Министерския съвет. Това е споделената компетентност между правомощията на президента като върховен главнокомандващ и функциите на правителството по общо ръководство на Въоръжените сили (чл. 100, ал. 1 и чл. 105, ал. 2 от Конституцията). Тя е израз на взаимодействието между два конституционно определени органа на държавата с оглед изключително значимите публични функции, осъществявани от висшия команден състав на Въоръжените сили.

Представянето пред Комисията по отбрана, след като е изпълнен фактическият състав на удостояването с висше военно звание, създава усещането, че е самоцелно и единствено провокирано от факта на издадения указ. Освен това законът не дава отговор на въпроса дали при всяко удостояване с висше офицерско звание на един и същи офицер следва да се прави такова представяне. Това може да доведе до практическото обезсмисляне на разпоредбата, ако е необходимо отново да се представят вече представени

лица. Тази неясна разпоредба, в която трудно се разпознава вложеният смисъл, не допринася за утвърждаването на правовата държава. Същевременно тя крие риск от политизиране на висшия команден състав на Въоръжените сили.

По изложените мотиви и на основание чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България връщам за ново обсъждане в Народното събрание разпоредбите на § 1 и § 3 от Закона за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, приет на 27 септември 2017 г.

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА: /п/ Румен Радев

Вярно с оригинала,
ДИРЕКТОР НА
ДИРЕКЦИЯ „КАНЦЕЛАРИЯ“:

(Мая Славчева)

